

KURIER Popularny

Czytajcie prasę
socjalistyczną

Rok II

Łódź, wtorek 12 lutego 1946 r.

Nr 43 (107)

Komisje ONZ obradują

Narody Zjednoczone współpracują z UNRRA

LONDYN. (AFP). Przewodniczący ONZ Spaak, który był nieobecny przez parę dni w Londynie, oczekiwany jest jutro na sali posiedzeń. Rada Bezpieczeństwa ma się zebrać jutro po południu i obradować nad sprawą Indonezji. Panuje przekonanie, że oświadczenie rządu holenderskiego w sprawie niepodległości tego kraju będzie miało wielki wpływ na stanowisko Rady Bezpieczeństwa i rozwiązanie problemu.

Mówi się o tym, że Stettinius poprze stanowisko Anglii i zażąda, ażeby komisja odstąpiła od badania zagadnienia ponieważ są w toku rozmowy między Holendrami i Indonezją w obecności arbitra brytyjskiego sir Archibalda Kerrera, dawnego ambasadora brytyjskiego w Moskwie.

LONDYN (AFP). Komisja do sprawy wychowania, nauki i kultury ONZ odbyła dziś czwarte posiedzenie pod przewodnictwem miss Ellen

Wilkinson, angielskiego ministra oświaty. Komisja dyskutowała nad projektem współpracy ONZ i UNRRA w krajach zniszczonych przez wojnę. Anglia ofiarowuje materiały szkolne, Dania stawia do dyspozycji dwa laboratoria dla uczonych, którzy chcieliby zapoznać się z ostatnimi zdobyczami wiedzy, radio kanadyjskie zaofiarowało płyty naukowe dla narodów wyzwolonych Europy.

W sprawie współpracy z UNRRA

zdecydowano powołać komitet składający się z sześciu członków, po trzech z każdej z dwu organizacji pod kierunkiem niezależnego przewodniczącego. Spodziewane jest, że do maja konstytucja ONZ będzie ratyfikowana przez 20 państw. Propozycja delegacji francuskiej, aby narody nieprzyjacielskie wykluczyć z korzyści, które daje ONZ została po dyskusji i poprawkach przyjęta jednogłośnie.

LONDYN (AFP). Dyskusja nad wyborem stałej siedziby ONZ trwa dalej. Komitet, któremu sprawa ta została powierzona, odbył dziś trzygodzinne posiedzenie nie powziawszy żadnej decyzji. Większość mówców żądała odłożenia postanowienia ostatecznego do następnej sesji ONZ.

LONDYN (AFP). Zdecydowane zostało, że wódek delegacji Urugwaju o skasowaniu kary śmierci dla zbrodniarzy wojennych nie będzie umieszczone na porządku dziennym ONZ.

LONDYN. (PAP) — Na posiedzeniu generalnego zgromadzenia ONZ przyjęto bez dyskusji sprawozdanie komisji prawniczej w sprawie zawarcia traktatów między państwami będącymi członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych. Postanowiono również, by Trybunał międzynarodowy zebrał się możliwie jak najprędzej w pałacu pokoju w Hadze. Sprawa kadencji poszczególnych członków komisji po dłuższej dyskusji została odesłana do komisji ogólnej.

Churchill prosi Trumana o pożyczkę

LONDYN (AFP). Korespondent Evening News w Waszyngtonie donosi, że Churchill konferował dziś z prez. Trumanem nalegając na jak najszybszą ratyfikację pożyczki dla Anglii. Churchill dał do zrozumienia, że Anglia była by zmuszona do wprowadzenia jeszcze dalszych ograniczeń importu z Ameryki i nie byłoby w stanie zawrzeć żadnego układu handlowego na konferencji dla handlu międzynarodowego, która ma być wkrótce zwołana przez USA.

Kłeska powodzi w Niemczech

HAMBURG (AFP). Wylewy w strefie brytyjskiej przybierają na sile. Komunikacja przez Wezere jest przerwana, połączenie między Berlinem a Hannoverem niemożliwe. Położenie jest szczególnie ciężkie w okolicy Brunshwigu.

Francuski komisarz u Rennera

Rene Mayer, wysoki komisarz francuskiej strefy okupacyjnej, przybył wczoraj do Wiednia, gdzie jest gościem gen. Ethourda. Wysoki komisarz złożył dziś wizytę Rennerowi, prezydentowi republiki austriackiej i był obecny na posiedzeniu Rady Sprzymierzonych.

Blum w Londynie

PARYŻ (AFP). Leon Blum wyjechał do Londynu. Wróci do Paryża za parę dni i za dwa tygodnie ma się udać do Ameryki.

Z Norymbergi

Zapewniali o przyjaźni przygotowywując wojnę

NORYMBERGA (AFP). Posiedzenie zostaje otwarte przez prok. angielskiego lorda Lawrence'a. Przy wejściu do gmachu nadzór jest wzmożony. Karty wstępu kontrolowane są skrupulatnie a straż uzbrojona w karabiny maszynowe zamiast w karabiny zwykłe. Głos ma w dalszym ciągu oskarżyciel radziecki Polkowski. Daje on obraz agresji hitlerowskiej na państwa Europy wschodniej. Tym razem mowa jest o Jugosławii.

Plan opracowany przeciw temu państwu nosi nazwę „Maryca” i stanowi dokument, który znajduje się w posiadaniu sądu pod Nr 1746. Od r. 1929 aż do dnia poprzedzającego podbicie tego kraju — mówi prokurator — obecni tu zbrodniarze nie szczędzili wobec Jugosławii fałszywych obietnic i zapewnień sąsiedzkiej przyjaźni. Mimo tych zapewnień wojna została narzucona temu narodowi, wojna, okupacji i straszliwy ucisk, którego ofiarą w obozach koncentracyjnych i karnych padło 650.000 ofiar.

W ciągu całego okresu okupacji Gestapo i armia pracowały ręką w rękę.

Prokurator kończy oświadczeniem, że wszyscy wielcy zbrodniarze obecni na sali a szczególnie Keitel, Jodl i Goering muszą drogę zapłacić za udział w popełnionych w Jugosławii masakrach i rabunkach.

NORYMBERGA (AFP). General Zorya mówi o przygotowaniu i wykonaniu ataku niemieckiego na Rosję. Gdy władze niemieckie czyniły drobne przygotowania do napaści, zapewniały jednocześnie rząd radziecki o uczuciach przyjaźni. Gdy Zorya wymienia nazwisko marsz. Paulusa który odegrał wybitną rolę w przygotowaniach do wojny, przerywa oskarżycielowi adwokat Keitla, zwracając uwagę, że zeznania pisemne złożone pod Stalingradem przez generała wziętego do niewoli, nie mogą mieć waloru autentyczności w Norymberdze. Adwokat żąda aby marszałek Paulus został oddany do dyspozycji sądu.

Przewodniczący odracza posiedzenie do godziny 14-cj.

NORYMBERGA (AFP). Marszałek Paulus wzięty do niewoli pod Stalingradem stanie jako świadek przed sądem w Norymberdze.

„Zabawa w posągi”

NORYMBERGA (UP). Utrudnioną zabawą strażi niemieckiej w obozie koncentracyjnym w Norwegii, była zabawa w posągi kosztów ludzkich ofiar. Na podstawie dokumentów dostarczonych sądowi okazuje się, że tysiące więźniów jugosłowiańskich wywiezionych do tego obozu, rozbierno do naga, oblewano wo-

dukami, wzięty do niewoli pod Stalingradem stanie jako świadek przed sądem w Norymberdze.

dukami, wzięty do niewoli pod Stalingradem stanie jako świadek przed sądem w Norymberdze.

Zeznaje marsz. Paulus

Na popołudniowym posiedzeniu Międzynarodowego Trybunału ze zeznaje 56-letni marszałek Friedrich von Paulus, który był się do ostatka w Stalingradzie. Dostawczy się do niewoli radzieckiej, uświadomił sobie błędy narodowego socjalizmu i za zezwoleniem władz radzieckich stanął na czele komitetu „Wolnych Niemiec” zorganizowanego w Związku Radzieckim. Na pytanie prokuratora radzieckiego Rudienki o to, czy od 1940 był on przydzielony do głównej kwatery armii niemieckiej, w celu przygotowania wojny przeciwko ZSRR. Oskarżenia nie spuszczają oka z marszałka, który z charakterystycznym dla niego tikiem nerwowym stwierdza, że celem kampanii miało być okraże nie Armii Czerwonej, nim zdąży

się ona wycofać w głąb kraju. Pierwsze wojska, mające wziąć udział w zaatakowaniu Związku Radzieckiego, zajęły swe pozycje w lutym 1941 r. W marcu na skutek zmiany decyzji Hitlera marsz. Paulus został wysłany do Budapesztu w celu opracowania z węgierskim sztabem generalnym planu uderzenia na Jugosławię.

Celem odciążenia uwagi od przygotowań na wschodzie stworzono w Norwegii i północnej Francji pozory przygotowywania inwazyjnych na Wielką Brytanię. Na pytanie prokuratora Rudienki który z oskarżonych ponosi największą odpowiedzialność za napaść na Związek Radziecki Paulus odpowiada: Keitel, Jodl, i Goering. Goering jako dowódca Luftwaffe, Goering jako marszałek Rzeszy, Goering jako kierownik ciężkiego przemysłu „Goering potakująco kiwa głową.

Na zakończenie swego zeznania von Paulus stwierdza, iż Hitler pragnął aby wojska niemieckie doszły do Wołgi. Cel ten daleko przewyższał militarne możliwości Niemiec i wykazał bezgraniczne ambicje Hitlera i jego reżimu. Hitler podkreślał niejednokrotnie gospodarczą konieczność zdobycia ropy rosyjskiej, bez której wygranie wojny było niemożliwością. Planował on rabunkową gospodarkę na ziemiach radzieckich, aby po zwycięstwie na zachodzie ugrontować supremację niemiecką w Europie.

Następny świadek general Pickenbrock w wywiadzie niemieckiego stwierdza, iż miał za zadanie przygotowanie specjalnych oddziałów spadochronowych dla działalności w bałtyckich republikach radzieckich, i że wbrew prawom międzynarodowym oddziały te nosiły często mundury Armii Czerwonej. Następnie prokurator Zorya odczytuje pismo Kaltenbrunnera do Ribbentropa, odnalezione w niemieckim ministerstwie spraw zagranicznych przez Armię Czerwoną. List, który nosi datę 28 lipca 1945 r. donosi, że udało się nawiązać bezpośredni kontakt z Iranem i że przy znaczeniu większych sum na łapówki Rzeszy Niemiecka będzie mogła uzyskać wpływ na wybory parlamentarne w Iranie. Narodowy inżynier pisze dalej Kaltenbrunner — oczekują interwencji niemieckiej. Prosi on o wiadomość,

czy ministerstwo spraw zagranicznych może przeznaczyć milion funtów na łapówki. Sumę tę można był przesać samolotem z odpowiednią obsługą.

Prokurator Zorya stwierdza, że hitlerowcy starali się stwarzać trudności w Persji, przez którą przechodził sprzęt dla Armii Czerwonej.

Z dokumentu, noszącego datę 12 lutego 1944 roku wynika, iż Himmler otrzymał od Hitlera rozkaz zorganizowania wywiadu niemieckiego pod zarządem ministra spraw zagranicznych. Trudno sobie zdać sprawę, gdzie się kończył gestapo Himmlera, a gdzie się rozpoczynało ministerstwo spraw zagranicznych Ribbentropa.

W państwach, które utrzymywały dyplomatyczne stosunki z Rzeszą, działało gestapo pod maską misji dyplomatycznych.

Wyszyński przyjmuje delegatów angielskich do ONZ

Agencja Tass donosi z Londynu, że zastępca komisarza ludowego spraw zagranicznych ZSRR, Wyszyński, wydał w gmachu poselstwa radzieckiego przyjęcie na cześć delegacji brytyjskiej na generalne zgromadzenie Organizacji Narodów Zjednoczonych. Obecni byli przewodniczący delegacji brytyjskiej premier Attlee, minister spraw zagranicznych Bevin, minister sprawiedliwości Jowitt, prokurator generalny Shawcross, minister oświaty Wilkinson, stały przedstawiciel Wielkiej Brytanii w radzie bezpieczeństwa Cadogan i minister Noel Baker, oraz wszyscy członkowie delegacji radzieckiej.

Z ostatniej chwili

Nowa zbrodnia NSZ

W dniu wczorajszym w późnych godzinach wieczorowych w Parku Poniatowskiego w Łodzi został wysadzony pomnik żołnierzy radzieckich i polskich poległych stamtąd wojnie.

Zamach został dokonany przez NSZ
Śledziwo w toku.

Polska placówka w sercu Rzeszy

Wywiad z szefem Polskiej Misji Wojskowej

BERLIN (PAP). W centrum Berlina, w dzielnicy, której zdobycie zostało okupione krwią wielu poległych w walce żołnierzy polskich, widnieją od niedawna na jednym z wielu gmachów emblemat polski — Biały Orzeł na czerwonej tarczy. Mijają ten gmach, przechodząc na drugą stronę ulicy, Niemcy, jakby w poczuciu swojej winy, witają go radośnie przybyszący do Berlina Polacy, patrząc z dumą na polskie mundury, na polskie samochody z białoczerwonymi proporcami, oczekując przed gmachem, który mieści od niedawna Polską Misję Wojskową.

Pierwsza od pamiętnego września 1939 roku oficjalna placówka została zainstalowana w stolicy Niemiec, biorąc w imieniu Rządu Jedności Narodowej pod swoją opiekę obywateli polskich i polski majątek na terenie byłej Rzeszy, a Biały Orzeł rozpostarł swoje skrzydła tam, gdzie do niedawna jeszcze królowała swastyka, symbol wsteczności i przemocy. Szefem Misji, akredytowanym przy Sojuszniczej Radzie Kontroli jest pułkownik Jakub Prawin.

W dłuższej rozmowie udzielił on korespondentowi PAP w Niem

zech red. Marszałkowi szeregu informacji, dotyczących zakresu działania i najpilniejszych zadań naszej misji na terenie Niemiec. Polska Misja Wojskowa jest akredytowana przy Sojuszniczej Radzie Kontroli, jako oficjalne przedstawicielstwo Rządu Jedności Narodowej i działa na prawach polskiej placówki zagranicznej — mówi pułkownik Prawin.

Sprawa repatriacji

Jakie zadania Misji uważa ob. Pułkownik za najpilniejsze?

Mamy cały szereg niezmiernie ważnych i trudnych problemów przed sobą, a wszystkie są chyba jednakowo pilne. Musimy zająć się więc sprawą repatriacji obywateli polskich, wywiezionych na roboty do Rzeszy, których liczebność sięga 800 tysięcy ludzi, z czym wiąże się również repatriowanie do kraju Polaków, byłych obywateli Rzeszy do Macierzy.

Niezależnie od tego będziemy się starali pomóc przy restytucji w kraju Polaków w Niemczech. Z drugiej strony czeka nas organizacja transportu Niemców,

Ponieważ na terenie okupowanych Niemiec nie może istnieć żadne przedstawicielstwo dyplomatyczne, rolę ich przejęły misje wojskowe. Prawo wystąpienia takich misji do Niemiec otrzymało 16 państw, z których dotychczas, poza Polską, reprezentowane są: Jugosławia, Czechosłowacja, Belgia, Holandia, Kanada, Australia i Chiny.

Wroga propaganda i werbowanie ochotników

Przechodząc do spraw wojskowych, chciałbym zapytać ob. Pułkownika, czy żołnierze polscy, przebywający na terenie Niemiec, mają podlegać kontroli Polskiej Misji Wojskowej i czy wiadomo ob. Pułkownikowi o werbunku tych żołnierzy do armii amerykańskiej? Oczywiście, żołnierze ci podlegają Polskiej Misji Wojskowej i wysiłki nasze idą w tym kierunku, aby ich natychmiast repatriować do kraju.

Niestety, dodaje pułkownik — doszło do naszej wiadomości, że władze amerykańskie i angielskie werbują tych żołnierzy do służby pomocniczej, co odbywa się bez zgody naszego rządu. Dowództwo amerykańskie pragnie zapewne ułatwić sobie w ten sposób wykonywanie funkcji policyjnych i ochronnych na okupowanym terenie, ale werunek ten został wykorzystany przez niedobitki reakcyjne dla szerzenia wrogiej propagandy przeciwko Polsce, powstrzymywania ludzi od powrotu i kreślenia w „ponętnych” barwach perspektyw wojny między

go przez niemieckiego okupanta w Polsce, jak również sprawa odszkodowań zgodnie z umową polsko-radziecką.

Misja weźmie również w obronę interesy obywateli polskich, którzy utracili swój majątek w Rzeszy Niemieckiej, czy to wskutek wojny, czy też z powodu i, zw. aryacji. W samym tylko Berlinie 450 kamienic stanowiło własność obywateli polskich. Zarówno pretensje państwa polskiego, jak i jego obywateli, do Rzeszy niemieckiej będą musiały być w pełni zaspokojone.

Czy misja rewindykacyjna i repatriacyjna zostały podporządkowane Polskiej Misji Wojskowej? Tak jest — stwierdza pułkownik — a nawet kierownicy tych misji weszli w skład kierownictwa misji wojskowej.

Wroga propaganda i werbowanie ochotników

Przechodząc do spraw wojskowych, chciałbym zapytać ob. Pułkownika, czy żołnierze polscy, przebywający na terenie Niemiec, mają podlegać kontroli Polskiej Misji Wojskowej i czy wiadomo ob. Pułkownikowi o werbunku tych żołnierzy do armii amerykańskiej? Oczywiście, żołnierze ci podlegają Polskiej Misji Wojskowej i wysiłki nasze idą w tym kierunku, aby ich natychmiast repatriować do kraju.

Niestety, dodaje pułkownik — doszło do naszej wiadomości, że władze amerykańskie i angielskie werbują tych żołnierzy do służby pomocniczej, co odbywa się bez zgody naszego rządu. Dowództwo amerykańskie pragnie zapewne ułatwić sobie w ten sposób wykonywanie funkcji policyjnych i ochronnych na okupowanym terenie, ale werunek ten został wykorzystany przez niedobitki reakcyjne dla szerzenia wrogiej propagandy przeciwko Polsce, powstrzymywania ludzi od powrotu i kreślenia w „ponętnych” barwach perspektyw wojny między

krainami anglosaskimi, a Związkiem Radzieckim. Ten stan dłużej tolerowany być nie może, a źródło bredni i podżegania musi być wreszcie zlikwidowane. Zostały już z naszej strony przedsięwzięte odpowiednie kroki wobec władz sojuszniczych. Jest to rzeczka dla każdego jasna, że wobec istniejącego prawa międzynarodowego, żadne państwo nie ma prawa werbowania obywateli obcych do swego wojska.

W myśl istniejących przepisów międzynarodowych służba w siłach zbrojnych obcego państwa, nawet zaprzyjaźnionego, bez zezwolenia właściwego rządu, podlega za sobą utratę obywatelstwa. W każdym razie żołnierze tacy już dziś nie mają absolutnie prawa do noszenia polskich dystynkcji wojskowych.

Czy wiadome są ob. Pułkownikowi częste, niestety, wypadki wręcz kompromitującego nas zachowania się pewnych osobników w polskich mundurach na terenie Niemiec?

Wiem o tym, ale najzupełniej niesłusznie winę w tego rodzaju wypadkach zwała się na ogół Polaków. Ci, którzy przez rabunek, morderstwo i burdy uliczne hańbią dobre imię żołnieza polskiego, wychodzą z NSZ. Nie jest równie dla nas tajemnicą, że w tych rzekomo „polskich” szeregach, znajduje się spory zastęp Ukraińców, własowców, a nawet volksdeutschów, którzy tam uciekali z Polski w obawie przed karą.

„Oficerowie łącznikowi”

Jaką rolę odgrywają i, zw. oficerowie łącznikowi, pozostający pod rozkazami „Londynu”, a przebywający na terenie Niemiec?

Jest to pozostałość okresu niemieckiego, kiedy z jednej strony państwa anglosaskie uznały tylko Rząd Jedności Narodowej, z drugiej jednak tolerowały jeszcze istnienie przedstawicieli b. rządu emigracyjnego, którzy m. in. sprawowali władzę zwierzchnią nad aparatem oficerów łącznikowych w obozach zarówno cywilnych jak i wojskowych.

Ostatnio Angliści wyrazili zgodę na podporządkowanie całej sieci oficerów łącznikowych przedstawicielowi Polskiej Misji Wojskowej, przy Naczelnym Dowództwie Wojsk Sprzymierzonych. Spodziewamy się, że to samo w najbliższych dniach uczyni dowództwo amerykańskie. W ten sposób wszystkie obozy polskie, tak licznie rozrzucone po terenie Niemiec, przędą nareszcie pod naszą kontrolę i przestaną być ogniskami niepokoju i kłamliwej propagandy.

Rozmowa dobiega końca. Wiem że nie wszystkie jeszcze zostały omówione i nie wszystkie pytania zadane. Przyjdzie na to czas wkrótce, gdyż ogromne jest znaczenie polskiej placówki zagranicznej w sercu powalonej Rzeszy i ogrom zadań, czeka ją w niedalekiej przyszłości.

Na razie z radością i dumą notujemy fakt: Polska, która we wrześniu 1939 roku pierwsza przyjęła na siebie straszliwy cios, skierowany z Berlina — dziś jako jedna z pierwszych w gronie zwycięskich narodów wróciła do stolicy Niemiec. Jest i czuwa.

Złośliwy nowotwór musi być zoperowany

Kara śmierci, będąca dziś obowiązującą sankcją w rękach sądu, zgodnie z kodeksami karnymi wszystkich cywilizowanych krajów — jest od dawna już problemem dyskutowanym pomiędzy uczonymi teoretykami prawa. Szkoły kryminologiczne nowsze, w myśl teorii „poprawy”, twierdziły, że przestępstwo można i należy wychowywać. Twierdziły, że każdego człowieka, prócz nielicznych zupełnie wyjątków, można „poprawić”, a w przypadku istnienia tych wyjątków — niepoprawnych należy eliminować ze społeczności ludzkiej. Eliminacja następuje po przez sankcję dożywotniego więzienia a w specjalnych zupełnie przypadkach — po przez sankcję kary śmierci. Ani jednak dożywotnie więzienie, ani kara śmierci, ani wogóle żaden inny rodzaj kary nie ma charakteru odpłaty, na której opierały się przestarzałe szkoły kryminologiczne.

Przeciwko karze śmierci wogóle — wypowiedziała się stosunkowo nieliczna grupa prawników. Wśród nich znajdowali się również prawnicy-socjaliści, którzy aczkolwiek nie zawsze godzili się ze zniesieniem kary śmierci na danym etapie historycznym — to uważali, że ludzka społeczność do zniesienia tej kary dążyć winna.

I my jesteśmy zwolennikami zniesienia kary śmierci na przyszłość. I my uważamy, że nie ma nicomal przestępców „z urodzenia”, których wychować nie można. I my godzimy się z teorią poprawy. Ale... nie zawsze, nie w stosunku do wszystkich przestępców i wszystkich przestępstw.

Na plenarnej sesji O. N. Z. do sekretariatu wpłynął wniosek delegacji urugwajskiej, aby w stosunku do przestępców wojennych znieść karę śmierci, i zastąpić ją dożywotnim więzieniem.

Wniosek ten, który uzasadnić się chce, być może — humanitaryzmem jest wręcz antyhumanitarny, i z teorią penologiczną poprawy — nie wspólnego nie ma.

Są takie chwile w historii dziejów człowieczeństwa, że trzeba — by dzieje te nie zwyrodniały — chwycić się najradzykalniejszych środków. Nikt, opierając się na najbardziej nawet humanitarnym prawie narodów — nie zaprzeczy napadnętemu prawa obrony. Nikt, największy nawet liberalny pacyfista i pielędnuch — nie odmówi prawa chorego do usunięcia złośliwego nowotworu, który go toczy. Nikt nie może zaprzeczyć, iż historycznym jest takim złośliwym nowotworem organizmu międzynarodowej społeczności. Jeżeli wojna gwałtowny rozwój tego nowotworu zahamowała — to rzeczą pokojowej już akcji jest zoperowanie najbardziej zapalnej jego części — ukaranie śmiercią przestępców wojennych, a przede wszystkim najgroźniejszych przestępców — sądzonych w Norymberdze.

Pozostawienie przy życiu tych ludzi, choćby nawet na jakiejś wyspie, w zamknięciu, w ścisłej izolacji — będzie miało zawsze zły wpływ na naród niemiecki. Mali i wielki hitlerowcy — a tych jest legion — zawsze będą marzyć i pobudzać swoją i swych rodaków fantazje tym, iż ich „wodzowie” żyją, że wróca i że znów „Deutschland“ będzie „über alles“ i że znów naród „panów” władac będzie niewolnikami całego świata. Już dziś znamy wyrok — obserwujemy tę psychozę nawrotu do przeszłości w poważnym odłamie społeczeństwa niemieckiego, społeczeństwa, któremu podziemną drogą usiłuje się winować, że Hitler żyje. Dla tych m. in. celów przygotowywało się, jak donosiła prasa, porwanie przestępców z Norymbergi.

Sprawa jest jasna. Gdy ze wszystkich stron płyną protesty, przeciwko wnioskowi delegacji urugwajskiej, gdy delegaci na zjazd b. politycznych więźniów hitlerowskich obozów koncentracyjnych, żądają kary śmierci dla faszystowskich przestępców, gdy żąda jej lud zniszczonej Warszawy — to nie znaczy, żeśmy wrócili do teorii „odpłaty” — to znaczy tylko, że dla zdrowia międzynarodowej społeczności chcemy usunąć te tkanki jej organizmu, których wyleczyć nie można, a które zarazili mogą cały organizm.

Przestępcy wojenni, sądzeni w Norymberdze — winni być straceni. A jeżeli ktoś — teoretyzując, powie, ależ to jest „odpłata” — odpowiem, nazwijmy to „odpłata”, aby hitlerowski nowotwór został z organizmu międzynarodowej społeczności — wycięty.

R. LESSEL

Tow. min. Świątkowski na zjeździe sędziów i prokuratorów

KRAKÓW (PAP). W auli Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie odbył się zjazd sędziów i prokuratorów, któremu przewodniczył minister Sprawiedliwości, Henryk Świątkowski. Poza apelacją krakowską udział brał: prezes sądu apelacyjnego z Wrocławia Olbronski i prezes sądu apelacyjnego łódzkiego Rudnicki. W charakterze gościa uczestniczył dr van Bemmer, profesor prawa karnego uniwersytetu Leyden (Holandia).

W pierwszym dniu obrad po mowach powitalnych wygłoszonych przez dr Gniewosza, preza sądu apelacyjnego w Krakowie, profesora Szafera z Uniwersytetu Jagiellońskiego i generalnego sekretarza Polskiej Akademii Umiejętności, prof. Kowalskiego, zjazdowi życzył pomyślnych obrad prof. van Bemmer.

Następnie głos zabrał minister Tow. Świątkowski, dziękując prawnikom holenderskiemu za życzenia, i równocześnie jako przewodniczący Rady Naczelnej Związku b. Więźniów politycznych. Po powitaniach tow. minister wygłosił przemówienie, w którym naświetlał sytuację Polski po pierwszej wojnie światowej, stwierdził, że rewolucja październikowa stworzyła dla Polski realne przesłanki do uzyskania niepodległości i zjednoczenia dawnych zaborów. Jedną z promiennych zasad zwycięskiej rewolucji rosyjskiej było wykonanie przyjętej przez socjalizm międzynarodowy zasady samostanowienia narodów, jak również wykonanie postulatów niepodległości polskiej.

Następnie minister Świątkowski omówił narodzinę idei słowiańskiej w Polsce, jej rozwój i łączność i idea wyzwolenia społecznego.

Obecnie naród polski zlikwidował raz na zawsze stare spory graniczne ze swoim wschodnim sąsiadem słowiańskim.

Obok słowiańskiej racji stanu minister Świątkowski podaje jako drugą przyczynę rozwoju idei słowiańskiej przebudowę struktury społecznej Polski, która wyzbyła się rządów obszarstwa, oraz wielkiego kapitału. Dalej minister Świątkowski omówił stosunek Polski do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W zakończeniu mówca naświetlał stosunek demokracji do sądownictwa, podkreślając wagę zwalczania zjazdów sędziów i prokuratorów, co ma na celu bezpo-

średnie omawianie zagadnień wymiaru sprawiedliwości i umożliwiania nawiązanie kontaktu między sądownictwem a władzami centralnymi. Społeczeństwo pragnie demokracji dla wszystkich, nie dla uprzywilejowanych mniejszości. Nowa ustawodawstwo polskie daje takie gwarancje społeczeństwu, które uniemożliwiłyby nawrócenie do przeszłości.

W wyniku dyskusji uchwalono rezolucję, która głosi, że pracownicy wymiaru sprawiedliwości dążyć będą do ugruntowania praworządności w demokratycznej Polsce, współpracując z całym społeczeństwem.

Szwajcaria w ONZ

LONDYN (AFP). Evening Standard dowiaduje się, że Komitet Ekspertów bada możliwość przyjęcia Szwajcarii do ONZ nie naruszając jej tradycyjnej neutralności. Szwajcarii zaproponowano rolę arbitra w sporach międzynarodowych. Rola taka wzniosłaby Szwajcarię od obowiązku przyczynienia się do utworzenia sił zbrojnych Narodów Zjednoczonych. W razie wojny Szwajcaria zajęłaby się ludnością wysiedloną, jeńcami wojennymi i majątkiem nieprzyjaciela i czuwałaby nad przestrzeganiem konwencji Haskiej przez strony wojujące. Szwajcarię brałaby udział we wszystkich niepolitycznych pracach ONZ, nie byłaby reprezentowana w Radzie Bezpieczeństwa, ale pracowałaby w Komisji Gospodarczej i Społecznej, w Biurze

Pracy i Trybunale Międzynarodowym. Włączenie Szwajcarii do ONZ nastąpi na wniosek Francji, która chciałaby widzieć więcej narodów europejskich w ONZ.

W paru słowach

Wojska francuskie zajęły miasto Beniré, 100 km na północ-zachód od Sajgonu ostatni punkt oporu nacjonistów annamickich.

Pod przewodnictwem francuskiego ministra oświaty Naagelen rozpoczął obrady w Paryżu kongres przedstawicieli międzynarodowego ruchu oporu.

W Ottawie rozpoczęły się rokowania w sprawie pożyczki dla Wielkiej Brytanii. Pożyczka wyniesie prawdopodobnie 500 milionów dolarów.

Wskutek przybrania wody na Reńie zostały zerwane mosty. Połączenia kolejowe pomiędzy Berlinem, Frankfurtem i Bremą są przerwane. Wiele wsi znajduje się pod wodą.

Nauczyciel z ZNP a PPS

W dzień Wojewódzkiego Zjazdu Nauczycieli PPS

Na ostatnim zebraniu nauczycieli P. P. S. powiedział jeden z dawnych działaczy: „My wszyscy jako nauczyciele Z. N. P. wyszliśmy z P. P. S.” I rzeczywiście nikt tego zaprzeczyć nie może, że Związek czerpał pełnymi garściami z ideologii P. P. S. Można zaryzykować twierdzenie, że oblicze duchowe polskiego nauczyciela kształtowało się pod dobroczynnym wpływem tej partii. Stąd wyszli najciężsi działacze Związku.

Z jej ideologii przejął nauczyciel patriotyzm do głębi bezinteresownego, oraz ideę walki o postęp kulturalny i społeczny. Przez długie lata szliśmy w oparciu o P. P. S., walcząc z bezmyślnością, klerikalizmem z kultuściwstwem i wstecznicstwem polskim. A kiedy sanacja chciała z nas uczynić narzędzie dla, swych ciemnych celów, podjęliśmy walkę z sanacją i moralnie wygraliśmy ją.

I wówczas, jak zawsze, stanowisko nasze poparła P. P. S. To też stosunki Z. N. P. i P. P. S. były zawsze nacechowane jaknajwiększą przyziębłością i w historii naszej nie znajdziemy zgrzytów, czy niedomówień.

I nie jest to przypadek. Nauczyciel szkoły powszechnej w Polsce nie należy bowiem do tego typu inteligencji, o której pisze profesor Chałasiński w „Kuznicy” Nr. 4/46. Nie powstał on, jako uboczny produkt zapóźnionej industrializacji kraju. Grupa inteligencji polskiej zorganizowana w Z. N. P. różniła się bardzo od owego trzonu, inteligencji-mieszczańskiej wywodzącej się z zdeklasowanej szlachetczyzny, i tworzącej, do dziś w Polsce t. zw. „kulturalne getto”.

Nauczyciel Z. N. P. powstał w obrębie swej większości drogą awansu społecznego z mas chłopskich i robotniczych i nie odrywał się duchowo od mas chłopskich i robotniczych.

Pragnął on zawsze widzieć Polskę ludową, Polskę sprawiedliwości społecznej i o tę Polskę walczył.

Jeżeli nauczyciel nie zachwiał się w swej postawie bojowej, to w wielkiej mierze dlatego, że czuł obok siebie i za sobą bratnią organizację P. P. S. Dziś po latach wielu i cierpieniach wielu nauczycieli znów wróciło do szkoły, aby kształtować duszę dziecka zgodnie z nową rzeczywistością polską.

Dziś przed nauczycielem polskim otwierają się wielkie perspektywy, może on się stać istotnym promotorem ruchu kulturalnego w Polsce; czołową

grupą inteligencji, prowadzącą naród polski do dobrobytu i wysokiej kultury. Gdzież więc dla wypełnienia tego zaszczytnego zadania będzie szukał busoli. Skąd będzie czerpał siłę moralną dla walki o lepsze jutro? Znajdzie ją tam, gdzie ją dotychczas szeregach swych tradycyjnych przyjaciół, towarzyszy P. P. S.!

Tylko partia może im dać rady i wskazówki w działaniu, tylko partia może go uchronić od nieuniknionych błędów, które popełni z całą pewnością, działając samopas. Tylko partia da mu pewność siebie i siłę moralną.

Legenda o apolityczności nauczyciela jest dzisiaj absurdem. Nauczyciel nie może być dzisiaj „apolitycznym”. Żadne uboczne, czy materialne względy nie mogą tłumaczyć go, przed pozostaniem wewnętrznej decyzji i zadeklarowania się.

To też witając I wojewódzki Zjazd Nauczycieli P. P. S. w Łodzi, pragnę wyrazić życzenia, aby stał się on zarzewiem konsolidacji tych licznych rzesz nauczycielskich, które przecie oddawna sympatyzują z nami i tradycyjnie ciężą ku nam.

Stefan Rybowski

Współpraca Kół PPS i PPR na terenie Powszechnej Spółdzielni Spożyców w Łodzi

Z inicjatywy Kół PPS i PPR odbyło się zebranie pracowników Powszechnej Spółdzielni Spożyców z udziałem posłów do Krajowej Rady Narodowej, tow. Stawińskiego, Wojnowskiego i Sadowskiego.

Tow. Stawiński omówił uchwały Krajowej Rady Narodowej odnośnie unarodowienia wszelkich średnich fabryk i majątków ziemskich, zaznaczając, że ruch spółdzielczy ma olbrzymią przyszłość i wielkie zadanie przed sobą. Musi być przygotowany do przejmowania zakładów przemysłowych. A ponieważ spółdzielczość jest ściśle związana z gospodarką socjalistyczną, pracownicy spółdzielcy nie powinni stać zdala od Partii politycznych. Powinni również tam się znaleźć.

Z kolei zabrał głos tow. Wojnowski mówiąc, że musimy podnieść Polskę w znaczeniu międzynarodowym. Polityka Polski do 1939 r. była błędna. Przedstawiając nam w tak szarym świetle naszego wschodniego sąsiada, Polityka Rządu londyńskiego również

była niesłuszna. Dzięki tej polityce, zostało w nieodpowiedniej chwili wywołane powstanie warszawskie, które w konsekwencji doprowadziło do zniszczenia naszej pięknej stolicy.

Trzeci z kolei zabrał głos tow. Sadowski wskazując, że dziś ruch spółdzielczy ogarnął całą Polskę. Jaka jest różnica w spółdzielczości przed wojną, a dziś niech świadczą fakt, że Społem zatrudniało przed wojną 2000 pracowników, a dziś zatrudnia 22.000.

Związek Zawodowy Pracowników Sądowych we Wrocławiu prowadzi akcję szkoleniową Milicji Obywatelskiej w ten sposób, że niemal wszystkie placówki M. O., tj. komenda miasta, komenda powiatowa oraz prawie wszystkie komisariaty mają stałych opiekunów szkoleniowych, sędziów lub prokuratorów, z których każdy co tydzień prowadzi wykłady.

Zrzeszenie Prawników Demokra-

Nie wszyscy ci co przyszli do spółdzielczości, zrozumieli jej istotę. Muszą się jednak dostosować lub musimy się z nimi rozjeść. Ruch spółdzielczy musi być szkołą kierowników życia gospodarczego. W ruchu spółdzielczym nie może być ludzi stojących zdala od organizacji politycznych. Musimy zrozumieć, że oglądanie się na „coś” na nic się nie przyda. Gdyby przyszł do władzy ktoś inny to ruch spółdzielczy na tym by ucierpiał.

We Wrocławiu budzi się życie

Woj. Komisja Specjalna do walki z nadużyciami wykryła aferę, polegającą na nielegalnym przemiale zboża. Nadużycia te dokonywane były w mechanicznym młynie w Busku - Zdroju. W związku z tym aresztowany został kierownik młyna. Nadużycia sięgają sumy ponad milion zł. Szczegóły nadużyć ze względu na śledztwo narazie nie mogą być ujawnione.

Woj. Komisja Specjalna do walki z nadużyciami wykryła aferę, polegającą na nielegalnym przemiale zboża. Nadużycia te dokonywane były w mechanicznym młynie w Busku - Zdroju. W związku z tym aresztowany został kierownik młyna. Nadużycia sięgają sumy ponad milion zł. Szczegóły nadużyć ze względu na śledztwo narazie nie mogą być ujawnione.

Nasze ziemie odzyskane w oczach Anglików

„Manchester Guardian” publikuje reportaż jednego ze swych korespondentów, który zwiedził niedawno zachodnie tereny Polski. Szczególnie dokładnie opisuje dziennikarz miasto na terenach odzyskanych „do niedawna niemieckie, a którego wschodnią część, należy obecnie do Polski”.

Korespondent pisze, że nad główną ulicą miasta przetrząsany jest most, podobny do tych, jakimi Rosjanie zdobyli miasta w swojej strefie okupacyjnej. Na moście widnieją wielki biały krzyż z czerwonym napisem: „Wolna Polska wita swoich synów”. Dziennikarz twierdzi, że ten stałe omajony zielenią transparent wywiera potężne wrażenie nawet na cudzoziemcach, a co dopiero na Polakach, powracających do ojczyzny po wieloletniej tułaczce i mecie. Zgodnie z informacjami, jakich burmistrz udzielił przedstawicielowi prasy angielskiej, od czwartka r. b. przez most przejechało ok. 500.000 osób powracających z wysiedlenia Polaków, oraz Niemców, których pozbywa się obecnie Polska.

Dziennikarz podkreśla wielką różnicę, między obiema częściami mi-

sta: polską i niemiecką. W strefie polskiej panuje wielki ruch i ożywienie: „znac, że tu się coś tworzy, coś powraca do życia” — pisze. W dzielnicę niemieckiej panuje martwość i przygnębienie. Restauracje są pozamykane, a wystawy sklepowe niemal zupełnie puste. Natomiast sklepy polskie zaskakują bogactwem wszelkich artykułów, o jakie trudno dziś nie tylko w Niemczech, lecz w całej Europie.

— „Ceny — pisze korespondent angielski są wysokie, ale ruch w sklepach jest olbrzymi. Polacy kupują

szynkę, masło, czarną bieliznę i obuwie i z charakterystyczną dla ich narodu beztroską wyciągają z portfeli napewno ostatnie nieraz banknoty dla opłacenia swych zamówień. Nie trzeba im się dziwić. Naród najsrożej dotknięty klęską wojny, i posiadający tak zadziwiającą zdolność szybkiej regeneracji po 6 latach najokrutniejszego ucisku, ma prawo spodziewać się że i obecne jego bolączki i niedomagania ekonomiczne oraz finansowe, zostaną wkrótce i pomyślnie rozwiązane”.

Robotnicy — gospodarze fabryk dokonują ciekawych wynalazków

WARSZAWA (SAP). Niezwykle ważnych dla polskiego przemysłu wynalazków dokonało kilku robotników ze Śląska. Nazwiska ich są w ewidencji ministerstwa przemysłu, ale studia nad wynalazkami nie są jeszcze ukończone.

Jeden z młodych robotników wy-

nalazł sposób walcowania metali w stanie płynnym. Dotychczas metale walcowano na gorąco, ale w stanie stałym. Nowy sposób jest praktyczniejszy.

Inny robotnik wynalazł nowy sposób regulacji gazogeneratorów, a je go towarzyszy pracy — zupełnie nowy i oryginalny sposób wyrobienia palników karbidowych.

Duże zainteresowanie na Śląsku wywołał wynalazek tamtejszego robotnika, który zaproponował nowy rodzaj zderzaka buforów wagonowych. Również pewien robotnik dokonał ostatnio ulepszenia palników motorowych.

Listę tych wynalazków zamyka ulepszenie widelca do krosna, dzieło robotnika łódzkiego. Wszystkie te wynalazki świadczą dobitnie, jak ożywczo wpłynęła na prace robotników polskiego fakt, że pracuje on nie dla kapitału obcego lub własnego,

lecz dla siebie i kraju, którego się stał współgospodarzem.

Nowa placówka spółdzielcza

W dniach najbliższych rozpoczyna działalność Powszechna Pralnia i Farbiarnia Spółdzielcza w Łodzi.

Spółdzielnia ma za zadanie pranie bielizny, farbowanie i czyszczenie odzieży oraz w przyszłości zorganizowanie sprzątnia w domach.

Kantor pralni mechanicznej mieści się przy ul. Śródmiejskiej 22 w podwórzu i przyjmuje już brudną bieliznę do prania.

Opłata za pranie bielizny wynosi zł. 25 — za kilogram. Każdy, kto chce skorzystać z usług pralni, winien zapisać się na członka Spółdzielni. Udział wynosi zł. 100, wpisowe zł. 10.

Pracownicy! Kobiety! Korzystajcie z usług Pralni! Zapiszcie się na członków!

Nauczycielom

Dzisiaj odbywa się w Łodzi pierwszy wojewódzki zjazd nauczycieli PPS. Obrady toczyć się będą w siedzibie naszego Wojewódzkiego Komitetu Partyjnego. Na zjazd przybędą nauczyciele - socjaliści z wszystkich ośrodków naszego województwa.

Po raz pierwszy od czasu wojny spotykają się z sobą socjaliści którzy dzisiaj w Polsce wolnej mają do spełnienia jedną z najważniejszych i najbardziej zaszczytnych rzeczy — wychowanie i nauczanie dzieci robotniczych, dzieci których ojcowie w łona wym i znojem trudzie budowali Polskę Niepodległą, aby ją przeistoczyli siłą swojej świadomości i dojrzałości politycznej w kraj sprawiedliwości społecznej.

Rola nauczyciela polskiego tak do brze znana a często wstydliwie przemilczana i niedoceniana, jest tak wielka, wkład pracy tak kolosalny, ofiarności i entuzjazmu dla postępowej i świecłej szkoły tak powszechnej, że nie trzeba tych rzeczy powtarzać. Nauczyciel - socjalista wnosi obok tych pięknych walorów do zawodu nauczycielskiego, jeszcze poważny czynnik ideologiczny, skryształizowane oblicze demokratyczne i przywiązanie do ideałów, dla których przysposabia nowe, młode kadry przyszłych obrońców prawa, prawdy i sprawiedliwości.

Ciężkie warunki bytowania w okresie panoszącego się faszyzmu, prześladowania za przekonania polityczne, bezkompromisowa postawa socjalistycznych nauczycieli w każdej walce o kulturę i postęp, ofiarne zmagania w walce z krwawym najezdźcą, gehenna tajnego nauczania i piekana obrona godności stanu nauczycielskiego w ciągu długich lat poprzedzających dzień dzisiejszy, kosztowały wiele trudu, setki istnień i bezmiernie cierpienia tych przodowników którym społeczeństwo robotnicze powierza wychowanie swych dzieci.

Polski nauczyciel socjalistyczny stanął na wezwaniu odrodzonej Ojczyzny do swego umiłowanego walecznego i szlachetnego w podziemiu, odziany, możliwość nauczania w polskiej szkole polskiego dziecka w czystym języku było dlań najwyższą zapłatą. Tworzył i niezłomnie, nieustraszenie i po mesku znosi do dzisiaj ciężkie warunki bytowania spowodowane trybutową klęską wojenną.

Klasa pracująca docenia wysiłek i trud polskiego nauczyciela, a kocha i szanuje nauczycieli o skryształizowanych poglądach politycznych i społecznych którzy swoim pochodzeniem i przynależnością organizacyjną związani są z masami którym służą.

„Dlatego dzisiaj w dniu ich zjazdu, kiedy obradować będą nad ważnymi zagadnieniami polskiej szkoły i swojej roli w życiu dzisiejszym towarzyszy im gorąca sympatia i szczerze, braterskie pozdrowienia robotników łódzkich z którymi pracują i walczą pod tym samym czerwonym sztandarem.”

KAR.

Instytut Administracji Przemysłowej — próbnic

W poniedziałek o godz. 10 rano odbyło się uroczyste otwarcie Państwowego Instytutu Administracji Przemysłowej w Gliwicach. Celem Instytutu jest kształcenie kierowników administracji przemysłowej oraz kontrolni państwowej.

Otwarcia dokonał przedstawiciel departamentu — kadr Ministerstwa Przemysłu.

Wykład inauguracyjny pt. „Aktualne zagadnienia polityki gospodarczej” wygłosił ob. Stefan Gruchala.

W pierwszym kursie, który trwać ma trzy miesiące bierze udział 240 słuchaczy.

Z Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego

Dnia 14 bm. w czwartek o godz. 18.30 odbędzie się w Szpitalu Anny Marii (ul. Armii Czerwonej nr 15) posiedzenie naukowe Polskiego Tow. Pediatrycznego. Na porządku dziennym pokazy cho-

Tow. Literackie we Wrocławiu

WROCŁAW (PAP). W tych dniach odbyło się tu inauguracyjne posiedzenie oddziału wrocławskiego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza.

„BESTIA” WŁ. KOWALSKIEGO W PRZEKŁADZIE FRANCUSKIM WARSZAWA (PAP). Powieść Władysława Kowalskiego, ministra Kultury i Sztuki pt. „Bestia”, drukowana obecnie w odcinkach „Dziennika Ludowego” ukaże się w przekładzie na język francuski pióra dr Tursy Dumaraís

Zebrańie uświetnił swą obecnością i odczytem na temat „Zagadnienie tygodnia literackiego” prof. J. Krzyżanowski.

Do zarządu nowopowstałego towarzystwa weszli: prof. Kolbuszewski jako przewodniczący i prof. Mikulski jako sekretarz. Wysłano depezę gratulacyjną do prof. Kleinera, z okazji 40 lecia jego pracy naukowej. Pierwsze zebrańie Towarzystwa poświęcone zostanie twórczości Marii Dąbrowskiej. W zebrańiu weźmie udział autorka.

Czy świetlice są namiastką kultury, a stołówki — koszarami?

Już w pierwszych dniach władzy Rządu Jedności Narodowej — przy fabrykach i instytucjach, częściowo w dworach powstawały Rady Załogowe. Jednym z najważniejszych zadań było tworzenie stołówek a skolei świetlic. Te trzy instytucje były nierozłącznymi czynnikami organizującymi powstające w nowych warunkach życie.

I już wtedy padały nieufne lub wręcz wrogie słowa: „sowieckie pomysły przenoszone żywcem do Polski. Rady Załogowe — to rządy ciemnego robotnika w fabrykach. Stołówki rozbijają życie rodzinne. Wszystko to razem wzięte dąży do ograniczenia wolności człowieka, czyni z niego ślepe narzędzie w rękach państwa”.

Opinie te do dziś jeszcze w pewnych kołach nie straciły na atrakcyjności, są bronia, którą ostrzelujemy się zdobywając ustrojowe drugie wojny światowej.

Nie leży w interesie ani robotnika, ani pracownika umysłowego robienie ze stołówek koszarowego systemu odżywiania człowieka pracy. Prostu jest to, przejęcie konieczności wynikająca z trudności powojennych. To nie znaczy, aby żony i matki nie prze stały dążyć do wyzwolenia się spod ogłupiającej pracy kuchni. Większość rodzin robotniczych — np. w czerwonym Wiedniu przed rządami krwawego Dolfussa — stołowała się w dobrze zorganizowanych jadłodajniach, bez szkody dla zdrowia, dla rodziny czy wolności osobistej.

Świetlice choćby najlepiej zorganizowane nie wyczerpią potrzeb kulturalnych ogółu, nie zdołają choćby pragnęły — ukształcić człowieka zmanierowanego zewnętrznym polem kultury. Równoległe bowiem jest prowadzone kształcenie zawodowe i ogólne, teatr, kino, książka ga-

zeta, naukowe wydawnictwo i t. d. Pierwsze, sloganowe oddziaływanie propagandowo-kulturalne na człowieka pracy zostało prawie całkowicie przekształcone na rzecz rzetelnego wysiłku kulturalnego. Pod ostrym ostrzałem krytyki znajduje się kino i radio. Trudności i głupota są przeważnie z dnia na dzień.

„PRZECIWIENSTWO“ MIĘDZY PAŃSTWEM I NARODEM

Równie zasadniczym argumentem w obronie upaństwowionego człowieka jest rzekome przeciwieństwo między państwem i jego właścicielem — nacjonalizowanego przemysłu a ludźmi pracy związanymi z aparatem władzy. Mówi się tak: „to scentralizowanie w jednym roku państwa funkcji tysięcy przedsiębiorstw z jednej strony, a władzy politycznej z drugiej, pociąga za sobą szereg niebezpieczeństw, których można uniknąć, jeżeli poza władzą państwową istnieją mniej lub więcej nie kontrolowane ośrodki działania... Każdy z nas chce mieć własne życie...”

Istotnie, ustrojowe zmiany, demokratyzacja życia jest jednocześnie wiązaniem szerokiego mas z władzą polityczną państwa. Dzieje się tak dlatego, ponieważ najliczniejsze klasy, czy warstwy społeczne wyzwala się, zdobywają bezpośredni wpływ na losy swego kraju. Jeżeli o to robotnik czy chłop przez długie dziesiątki lat prowadził walkę — to już tylko pospolita demagogia można nazwać obawy, aby wyłonieni z ludu przywódcy-członkowie rządu mieli być wrogo nastawieni do swych poddawców. Robotnik posiada ponadto związki zawodowe, które mają wpływ na aparat władzy politycznej i są współuczestnikami w krajaniu tego bochen-

ka chleba, jaki dziś mamy do podziału.

Jakżeż zresztą rząd wyłoniony z partii robotniczych i chłopskich chciałby i mógłby prowadzić politykę przeciwstawiającą się swym wyborcom. Jeżeli przedsiębiorstwa prowadzone przez Państwo będą się rozwijały coraz bardziej pomyślnie, będzie to zasługa samych robotników i oni zbiiorą owoce swej pracy. Państwo zabierze tylko tę część osiągnięć pracy ludzkiej, która będzie potrzebna do zachowania gotowości obronnej. Wydatki na zbrojenia zależne zresztą będą od zdolności świata do pokojowego współżycia, a dla nas — w najpoważniejszej mierze — od stopnia odbudowy Niemiec powojennych.

I dlatego wydaje nam się, że przeciwstawianie dziś interesów świata pracy — państwu przedsiębiorcy jest mechanicznym przenoszeniem stosunków przedwojennych, epartych wyłączenie na kapitalistycznym sposobie rozumowania — w czasy, które mają ambicję realizowania programów radykalnych, zbliżających nas do najwyższego celu — do socjalizmu.

ZMECHANIZOWANY CZŁOWIEK

Jeszcze w szkole, kiedy dyskutowaliśmy z nauczycielami w koleżeńskim gronie o przyszłym ustroju sprawiedliwości — o socjalizmie, najostrejsze słowa, jakie padały — starały się brnąć w obronę rzekomo zagrożonej wolności człowieka i jego indywidualności.

Wracałem po takich rozmowach do domu, położonego w robotniczej dzielnicy. Jeszcze raz na nowo przyglądałem się życiu moich kolegów, którzy już w czternastym roku życia musieli iść do fabryki, starym robotnikom, którzy znali tylko drogę między fa-

bryką i domem, którzy nigdzie nie wyjeżdżali, nie oglądali teatru, kina; częściej zaglądali do knajpy niż do książki. Jedyną dostępną im formą kultury była gazeta robotnicza, lokalny związek zawodowy lub partii; tam mogli działać w gromadzie, tam odzyskiwali indywidualność.

I wtedy padały pytania, gdzie kończy się indywidualność i wolność wybranych jednostek, a zaczyna się niewola mas. Czy ta „wolność” nie utrwała się przede wszystkim kosztem ogromnej większości narodu, odpychanego od tego wszystkiego, do czego ma prawo każdy pragnący normalnie żyć człowiek. Zresztą, czy na przestrzeni historii ruchu socjalistycznego ci inteligenci, którzy związali swoje życie z walką o wyzwolenie socjalizmu — to nie najpiękniejsze postacie i nie największe indywidualności. Czyż mogą dążyć do ograniczenia wolności człowieka i szacunku dla jego indywidualności zwolennicy socjalizmu tej doktryny, która była natchnieniem poetów i najszlachetniejszych ludzi.

SOCJALISTYCZNA WOLNOŚĆ

Mało. To naukowy socjalizm, pierwszy w dziejach sformułował zasadę „obumierania państwa”, wyzwalał ją się ludzkości spod nacisku aparatu państwowego po wprowadzeniu bezklasowego społeczeństwa.

Pewnie są to dzisiaj odległe jeszcze zagadnienia. Dalecy jesteśmy od socjalizmu, a jeszcze dalsi od likwidacji urzędów państwowych, związków z policją, więziami, obowiązkami wojskowymi, komornikami i t. d. Nie o to zagadnienie zresztą tu chodzi. Pragniemy tylko przypomnieć, że nie było dotychczas i niema ideologii, która by tak wielką troską otoczyła człowieka, jak socjalizm. Tylko poprzez ludzi związanych z tą ideologią i jej pokrewnymi działającymi na wsi może dokonywać się dzieło budowania prawdziwej wolności. Przejściowo kłopoty, a nawet błędy jakie popełniamy lub możemy popełnić nikogo dziś nie omamią i nie zawrócą kijem tego głębokiego nurtu w jaki włączyła się współcześnie Polska.

Antoni Pokorski

Dni bezmięsne

Nie miałem pojęcia, że sprawa naszego „zwierzęcego pogłowia” przed stawia się aż tak niedobrze. Przez rok cały widziałem się na każdym łokciu tyle jatek, wędliniarni i jadłodajni prosperujących na mięsie, że przypuszczałem, iż mamy tego do kicha i trochę. Aż tu nagle — spadek i katastrofa!

Większość gościwych naszych czworonogów, z wyjątkiem królików i dziczyzny, może sobie teraz we wtorki, środy i czwartki — aż do odwołania — bez obawy wychodzić na spacer w Aleje albo na Piotrkowską. Konie, psy i koty — rzy, szczekają i miauczą z uciechy i każde z nich po swojemu śmieje się w nos ob. Tasiakowi, który wreszcie zmuszony został przez zarządzenie władz do ograniczenia uboju „zwierząt rzeźnych”.

Bo w dni wyżej wymienione przepis pozwala spożywać tylko drób, ryby, króliki i dziczyznę. Trudno zaś pomieścić, nawet najglupszemu, psu czy drobiem, lub konia z rybą. Pomyślni zająć mogą najwyżej dopiero między kotem i królikiem, ze względu na jednokolorowe futro „fokotwe”, jakim obdarzyła je kapryśna natura.

Znając jednak naturę ludzką, zamknęłam dla pewności swoją Berry w domu i sam udałam się do ob. Konstantego Smaczka, właściciela zakładu gastronomicznego pod godłem „Równość”, dla „przeprowadzenia mięsnego” wywiadu.

Ob. Smaczek był w doskonałym humorze. Zakład był pełen gości, wódzka i zakąski odchodziły normalnym trybem. Niejeden był już „równy”, choć była dopiero wczesna obiadowa pora.

— Więc jakże to będzie? — spytałem ob. Konstantego, wyluszczywszy mu w paru słowach cel swojej wizyty.

— Wszystko będzie dobrze i przepisowo, Redaktorze kochany! W moim zakładzie szanuje się zarówno nowe konstytucje mięsne, jak i to nieszczęsne „zwierzęce pogłowia”. Skoda tylko, że w naszym rządzie demokratycznym wolny zarobek gastronomiczny nie jest tak jak się należy

reprezentowany. Przepisy zyskałyby wtedy na jasności, a może i nie byłoby wcale potrzebne.

Bó sztuka gastronomiczna tajemniczość swoją posiada, w której nikt się nie polapie, a wiele wyższego wykształcenia sam nie posiada. W żadnym gimnazjum ani temuż podobnym uniwersytecie tego nie pokażą. Może ciut — ciut — w konserwatorium, w którym podobno sporządzania konserw na sposób państwowy uczą, nie wiem tylko, czemu to przy muzyce robią, która już raczej przy samej konsumpcji jest potrzebna.

Co się mięsnego dania tyczy, to do bry kucharz wszystko panu z każdego mięsa w przepisowym widzie odstawić potrafi. Nietylko w zakazane dni, ale przez cały tydzień sporządza się baraninę „ala sarna”, to znaczy apiac — sarnę „ala barana”, a z czego przyrządza się ten klops, rzemską pieczeń, czy te zraziki — tego sam diabeł nie rozberze i nie rozemna!

Na wtorki, środy i czwartki tej różnej siekaniny i wolnej, nieprzymuszonej dziczyzny każdemu zakładu gastronomicznego wystarczy. A jak się od piątku do poniedziałku tylko na samem cenzuralnem „pogłowiu” pojedzie, to potem goście sami się o inne danie gastronomiczne przeszą:

— Kostuchna! — powiadają — daj już raz do cholery spokój temu wolności! Pokaż nam lepiej coś pod postacią gąski czyli zajęczka!

Więc, jakże — pytam — różnica? Żeby mięsnego dania w ogóle w zakładzie gastronomicznym zakazali, no to mogłoby być kłapa! Ale tak — to te „pogłowia zwierzęce” w dni wolne od konstytucji, po dawnemu trzeszczęć będzie, a tylko różne Tasiaki na tem zarobią. Bo, jak panu wiadomo, nie było dotąd przepisu, za kazu, ani tego cennika, którym by odpowiedzialnej podwyżki cen nie uskutecznił, na czem nie tylko każdy jeden pojedynczy obywatel, ale co najgorsze — i ten sam święty zakład gastronomiczny uocierpieć może!

KIEB

O wspólny blok wyborczy demokracji Tow. Szwalbe przemawia w Krakowie

WARSZAWA (SAP). W poniedziałek dnia 11 bm. rozpoczęło się posiedzenie klubu poselskiego Stronnictwa Ludowego. Przed południem omówiono sprawy organizacyjne i ustalono udział posłów w poszczególnych komisjach poselskich. Omawiano sprawy związane z blokiem wyborczym.

KRAKÓW (SAP). Obradował tu wczoraj wojewódzki Zjazd Stronnictwa Demokratycznego, w którym wziął udział wicemin. Chajm. Zjazd zajął prezes Str. Dem. w Krakowie prof. Adam Krzyżanowski. Dłuższy referat o sytuacji wewnętrznej wygłosił dr. Arczyński, konkludując, że realizowana może być u nas, tylko jedna koncepcja polityczna — porozumienie wszystkich stronnictw a w konsekwencji wspólny blok wyborczy. Wicemin. Chajm zabrał znoweł sytuację gospodarczą państwa, a prof. Langrod omówił zasady, jakimi kieruje się stronnictwo w szeregu najważniejszych zagadnień politycznych.

KRAKÓW Z inicjatywy CKW PPS odbyła się tu w niedzielę dnia 10 bm. w sali Mejskiej Rady Narodowej konferencja międzypartyjna PPS, PPR PSL i Stronnictwa Pracy. Głównym punktem programu było przemówienie tow. vicepr. KRN Szwalbego. W

referacie swym vicepr. Szwalbe podkreślił, że sytuacja Polski nakazuje jak najdalej konsolidację sił narodu, a nie rozbijanie ich, co nastąpiłoby niechybnie w wypadku walki wyborczej.

Walka ta jest nieistotna, bo wszystkie partie stanęły do wspól-

pracy z Rządem Jedności Narodowej, stojąc na gruncie manifestu lipcowego, który położył podstawy pod budowę demokratycznej Polski. Po referacie vicepr. Szwalbego zabierali głos przedstawiciele wszystkich stronnictw.

Centralna Szkoła Partyjna PPS będzie kształcić nowe kadry aktywistów

WARSZAWA (SAP). CKWPPS przystępując do szeroko zakrojonej akcji szkoleniowej powołał do życia z dniem 1-go lutego Centralną Szkołę Partyjną, której zadaniem będzie kształcenie działaczy partyjnych i przyszłych kierowników życia społecznego i politycznego w Polsce. Centralna szkoła Partyjna PPS będzie ośrodkiem wychowawczym partii. Oprócz wiadomości teoretycznych, naświetlenia zagadnień współczesnych, wskazówek praktycznych i organizacyjnych będzie ona zwracała szczególną uwagę na wychowanie socjalistyczne.

Kierownictwo, szkoły jako pierwszą akcję organizuje 3-tygodniowy kurs dla sekretarzy wojewódzkich i kierowników życia partyjnego w terenie. Program kursu obejmuje historię socjalizmu z obszernym omówieniem historii PPS i całokształt bieżących zagadnień politycznych i gospodarczych oraz sprawy organizacyjne. Oprócz codziennych wykładów przewidziane są semina-ria. Wykładowcami kursu będą wybitni członkowie PPS. Kurs rozpoczyna się dnia 19.II bm. Będzie on wstępem do zamierzonej na przyszłość stałej rocznej szkoły partyjnej PPS.

Repatriacja Polaków z ZSRR odbywa się pomyślnie

MOSKWA (PAP). W ciągu lutego przewidywany jest wyjazd przeszło 50 transportów Polaków z terenów Związku Radzieckiego. Przede wszystkim wyjedzie ludność polska z Ukrainy Wschodniej. Z poza Ukrainy wyjadą w najbliższym czasie transporty z Nowosybirsk, Woroneża, Stalingradu i innych miast. Również w ciągu lutego wyjechać mają

transporty z Białorusi i Litwy.

Dotychczasowy przebieg repatriacji odbywa się pomyślnie. Ludność polska zaopatrzona jest przez władze radzieckie w żywność na drogę. Wielu repatriantów otrzymuje również odzież i obuwie. Wszędzie odbywają się uroczyste wiece pożegnawne z udziałem przedstawicieli władz.

Sprostowanie

Do naszego odcinka niedzielnego omawiającego działalność Andrzeja Struga, wkraść się przykra omyłka zwiększająca nazwę jego książki „Złoty Krzyż”. Za błąd ten będący wynikiem niedbałości korektora bardzo przepraszamy.

12. II. w Łodzi

WAŻNE TELEFONY:

- Woj. Urząd Bezp. — tel. 252-72
- Miejski Urząd Bezp. — tel. 119-61
- Pow. Urząd Bezp. — tel. 130-01
- Kom. Pow. MO. — tel. 185-02
- Pogot. Ratunk. Miejskie — tel. 104-44
- Straż pożarna — tel. 8
- Biuro numerów — tel. 199-06

DYZURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Rembielińskiego (Andrzeja 28), Szymańskiego (Rokicińska 6), Zundelwicza (Piotrkowska 25), Selindenhücha (Srebrzyńska 65), Kasparzewicza (Limanowskiego 12).

REPERTUAR TEATRÓW

TEATR WOJSKA POLSKIEGO

Ul. Stefana Jaracza 27

godz. 18.45
dziesiąt dni następnych „Wesele Figara” Beaumarchais, które w dniu jutrzejszym obchodzić będzie jubileusz pięćdziesiątego przedstawienia.

TEATR POWSZECHNY TUR

Ul. 11 Listopada 21

godz. 19.15
codziennie piękna sztuka Dickensa „Świśnicz za kominem”, grana z wielkim powodzeniem przy widowni stale zapelnionej do ostatniego miejsca.

TEATR KAMERALNY

DOMU ŻOŁNIERZA — Przejazd 34
Codziennie komedia w 3-ach aktach Tadeusza Rótmnera „Głupi Jakób” z Ludwikiem Sempolińskim w roli Teofila.

TEATR „STRENA” (Traugutta 1)
„Płecy”.

TEATR „GONG” — Rendez-vous na Południowej”.

REPERTUAR KIN ŁÓDZKICH

- ADRIA** Marsz Stalina (Główna Nr 1) — „Francia Wyzwolona”
- BALTYK** (Narutowicza 20) „Kurhan Małachowski”, **BAJKA** (Franciszkańska 31) „Ona broni Ojczyznę”, **GDYŃIA** (Przejazd 2) — „Kurhan Małachowski”, **HEL** (Legionów 2-4) „Przez 12y do szczęścia”, **POLONIA** (Piotrkowska 67) „Jeden z naszych samolotów zaginął”, **PRZEDWIOSNIE** (Zeromskiego nr 74-76) „Jadzia”, **ROMA** (Rzgowska 86) — „Cetero serca”, **ROBOTNIK** (Kilińskiego nr 178) „Wielki walec”, **REKORD** (Rzgowska 2) — „Wesoły program”, **STYLO** (Kilińskiego 123) Piętro wyżej
- TECZA** (Piotrkowska 18) — „Jeden z naszych samolotów zaginął”, **TATRY** (ulica Sienkiewicza 40) „Jadzia”, **WISŁA** (Przejazd 1) „Francia wyzwolona”, **WŁOKNIARZ** (Zawadzka 16) „Przez 12y do szczęścia”, **WOLNOŚĆ** (Napierkowskiego 16) — „Wacusi”, **ZACHETA** (Zgierska 26) „Jęz pierwszy bal”, **MUZA** (Ruda Pabianicka) „Czekaj na mnie”.

UWAGA! Bilety ulgowe dla członków Związków Zawodowych, do nabycia w przedsprzedaży w Okręgowej Radzie Związków Zawodowych (Strzelca 2), pokój 1 w godz. od 10 do 13.

Polskie Radio — Łódź

tuła 224

Program na wtorek, 12.2. 1946.
6.55 Transmisja z W-wy. 8.15 Program na dzisiaj. 8.30 Komunikaty i ogłoszenia. 8.35 Rezerwa. 8.30 Skrzynka poszukiwania rodzin. 8.45 Codzienny odcinek powieściowy: Z pamiętnika poznajskiego nauczyciela — nowela Henryka Sienkiewicza. 9.00 Przerwa. 11.55 Komunikat meteorologiczny. 11.57 W-wa. 13.30 Przerwa. 14.30 Utwory fortepianowe w wyk. Emmy Alberg. 15.00 Wiadomości z miasta i prowincji. 15.05 Czytamy gazety. 15.15 Płyty. 15.20 Kącik filmowy w opr. Anny Sidańskiej. 15.30 Audycja dla robotników: 1) Rola samopomocy chłopskiej na wsi — pog. kpt. Potapuzka. 2) W łódzkim Zoo — pog. Haliny Pucińskiej. 3) Płyty. 16.00 W-wa. 18.00 Embrion ludzki w próbówce — pog. Jerzego Barskiego z cyklu „Na wielkiej fali”. 18.15 W-wa. 19.15 Audycja dla młodzieży: Urbanowa — nowela Marii Konopnickiej. 19.30 W-wa. 20.45 Audycja ogólnopolskiego turnieju recytacyjnego utworów Adama Mickiewicza. 21.00 W-wa. 21.30 Płyty. 21.55 Skrzynka Pomocy Zimowej. 22.00 W-wa. 23.00 Skrzynka poszukiwania rodzin. 23.25 Program na jutro, zakończenie audycji i Hymn do godz. 23.30.

Henryk Sztopka w Łodzi

W niedzielę, 17 lutego o godz. 12 w pol. w sal. kina „Baltyk” grać będzie Henryk Sztopka.
Koncerty Sztopki są wszędzie wielkim wydarzeniem i budzą w całym kraju ogromne zainteresowanie. Znajdują do swego wymownego wyrazu w entuzjastycznym ustosunkowaniu się publiczności, jak również w świetle fachowych recenzji muzycznych.

Bogaty program koncertu, poświęcony utworom Fr. Chopina obejmuje: ballady, poloneza, fis-moll, scherzo b-moll, preludia, walec, mazurki.
Przy czym należy zaznaczyć że program ten jest całkowicie odrębny od koncertu granego w grudniu ub. r.
Przedsprzedaż biletów w cenie od 25 zł. do 150 zł. codziennie w kasie kina „Baltyk” od godz. 10—14.

Premie gotówkowe za dostawę zboż są już wypłacane

W szeregu województw, m.in. w łódzkim, poznańskim i pomorskim, Rejonowe Spółdzielnie Rolniczo-Handlowe przystąpiły już do wypłaty premii gotówkowych za dostarczone przez rolników zboże w ramach akcji świadczeń rzeczowych.

Jak wiadomo wysokość tych premii, dość wysokich, wahająca się od 160 do 305 zł za t q zboża, w porównaniu z dotychczas płaconymi sztywnymi cenami, uzależniona jest od procentowego wykonania oraz od terminowości dostaw. Ponadto nie wpływają one na otrzymywanie przez rolników premii towarowych.

Należy podkreślić, że zarówno z premii towarowych, jak i gotówkowych będą mogli skorzystać jedynie ci rolnicy, którzy zdadzą świadczenia rzeczowe w terminie do dnia 15 bm. Za świadczenia, które — co trzeba z naciskiem stwierdzić — nikomu darowane nie będą, poza przewidzianymi właściwymi rozporządzeniami zwolnieniami, ściąganie w drodze przymusowej, względnie dane po 15 bm — premie płacone nie będą.

Dłatego niezależnie od obowiązku moralnego, jakim jest dla każdego uczciwego obywatela zdanie w terminie wyznaczonych świadczeń rzeczowych, w interesie samych rolników leży ściśle przestrzeganie obowiązków terminów i jak najszybsze odstawienie zboża do właściwego punktu zsypu.

Przyjmowanie interesantów w Urzędzie Stanu Cywilnego odbywa się w godzinach od 8 rano do 13-tej.

GODZINY PRZYJEĆ W URZĘDZIE STANU CYWILNEGO
Przyjmowanie interesantów w Urzędzie Stanu Cywilnego odbywa się w godzinach od 8 rano do 13-tej.

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze

Dr KOWALSKI MIECZYSLAW specjalista chorób wenerycznych i skórnych, powtórzył i przyjmuje Al. 1 Maja 3.

Dr med. SIENKO KSAWERY (z Warszawy), specjalista chorób skórnych, wenerycznych, pęcherza. Przyjmuje ul. Kilińskiego 132 w godz. 12—2 i 4—6. 232

Dr med. E. MIKULICZ ze Lwowa, lekarz-dentysta, specjalista chorób dziąseł i jamy ustnej, Zawadzka 17.

Dr L. RÓŻYCKI specjalista chorób kobiecych i akuszerki, ulica Legionów 9 tel. 166-29.

Doktor REICHER specjalista chorób wenerycznych, Południowa 24.

Dr A. RATAJ-ZURAKOWSKA z Warszawy — specjalistka chorób skórnych i wenerycznych u kobiet, kosmetyka lekarska — przyjmuje: Piotrkowska 35, godz. 11—1 i 3—5 352

Dr medycyny MARIAN STAWIŃSKI z Warszawy, położnik, choroby kobiece, przyjmuje 3—5, Aleje Kościuszki 53, tel. 193-89.

Docent Dr BER — choroby kobiece i zaburzenia hormonalne, Stródmiejska 36. Tel. 137-19 od godz. 4—6. 401

Dr J. VOGL ze Lwowa, specjalista chorób kobiecych i akuszerki. Przyjmuje ul. Narutowicza 4, w godzinach od 3—6.

LEKARZ chorób kobiecych, akuszerki, Traugutta 9, front 3 piętro.

Poszukujemy

BILANSISTA, podatkowiec rutynowany, poszukuje posady. Zgłoszenia „Kurier Popularny” sub „Bilansista”. —783

ZAGINAŁ pies policyjny walezur, lewa tylna łapa przestrzelona, obroża z łańcucha, na tabliczce „Dahms Gustaw Adolf 61”. Prosz o odprowadzenie za wynagrodzeniem, Łódź, Żwirki Nr 4, m. 5, Saszn. —785

Kupno i sprzedaż

DLA AMATORA! Ładny komplet akwarium z rybami do sprzedania. Wiadomość ul. Orła 23 m. 7 w godz. od 18-ej. —785

KARTONU pismienno (180—250) zakupimy, większą ilość. Wiadomość: Sklep Filatelistyki, Łódź, Przejazd Nr 36. (Pap)

SPIS URZĘDÓW POCZTOWYCH z 1939 roku kupimy Zgłoszenia: Sklep Filatelistyki, Łódź, Przejazd 36. (Pap)

KSIĄZKI polskie, niemieckie kupuje księgarnia „Naukowa” Piotrkowska Nr 107, tel. 220-53. Na życzenie odwiedzamy w domu. (pap)

MECHANIK, Naprawa maszyn do zrycia, rowerów — kupno — sprzedaż — zamiana, Piotrkowska 70 Rędzia. —951

Zagubione dokumenty

UNIEWAŻNIA się zagubione tymczasowe legitymacje PPS: Czarnockiego Józefa, zam., Łódź, Płocka 4; Mamos Heleny, zam., Łódź, Al. 1 Maja 77; Wojewody Stanisława, zam. Łódź, Strzelców Kani. 12; Galemba Mariana, zam. Łódź, Andrzeja 38; Sobczaka Lucjana, zam., Łódź, Byssownicza 62; Smagały Włodzimierza, zam., Łódź, Al. Kościuski 39 i Lenkiewicza Jana, zam., Łódź, Gdańska 12.

UNIEWAŻNIAM z dniem pierwszego stycznia 1946 r. pełnomocnictwo reżentalne na prowadzenie sklepu rybackiego Łódź, Piotrkowska 89, wystawione 15 maja 1945 roku na Nowaczek Maria. —786

UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację służbową Nr 2543 na nazwisko Bednarek Leokadia, ul. Wierzbowa Nr 14. —787

UNIEWAŻNIAM zagubiony dowód osobisty, wydany w Niemczech na nazwisko Julian Halada, Łódź, Kapliczna 10 m. 10. —788

UNIEWAŻNIAM skradzione dokumenty, akt ślubny, metrykę dziecka, dowód osobisty na nazwisko Budzińska Maria, dowód repatriacyjny na nazwisko Dworakowska Maria oraz zaświadczenie wojskowe. Wicie i gm. na Nowosolna, ul. Strykowska 7.

UNIEWAŻNIAM skradzioną legitymację szkolną na nazwisko Anna Grzegorzczak, Szpital Miejski w Radogoszczu. —790

UNIEWAŻNIAM zagubioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Gólbiewska Helena, Piotrkowska 14, m. 3. —791

UNIEWAŻNIAM zagubione dowody, kartę rejestracyjną RKU Kutno na nazwisko Antoni Waclaw, wieś Parma, gm. Dąbkowice pow. Łowicz.

UNIEWAŻNIAM zagubione świadectwo urodzenia w pełnym wypisie w języku rosyjskim, wydane w Wilnie oraz kartę rozpoznawczą, wydaną w Łodzi na nazwisko Heleny Haliny Wiercińskiej.

Różne

WÓZ ciężarowy 2 razy w tygodniu trasa Łódź — Warszawa, zabiera paczki, Wiadomość: Gdańska 5—3, tel. 101-00. —784

Ze Sportu

Silesiada Słowiańska młodzieży akademickiej

W prasie pojawiły się ostatnio dwa dość sprzeczne ze sobą komunikaty, o Silesiadzie urządzonej na Śląsku.

Otóż początkowo liczone się z zamiarem urządzenia powyższej imprezy na skalę światową, lecz niestety z pewnych względów władze były zmuszone imprezę tę odłożyć. W miejsce zapowiadanej odbędzie się Słowiański Obóz Narciarski pod honorowym Protektoratem Prezydenta Bieruta.

Obóz ten uzyskał po poprzednio zapowiadanej imprezie nazwę Silesiady Słowiańskiej. Należy zaznaczyć, że wyraz Silesiada pochodzi od łacińskiej nazwy „Śląsk”, na którym to powyższa impreza odbędzie się. Silesiada Słowiańska organizowana jest przez Centralę AZS w Krakowie. Ze wszystkich ośrodków akademickich w dniu 14 bm. 2000 młodzieży polskiej wyjedzie specjalnymi pociągami do Karpacza za Jelenią Górą, aby łącznie z przedstawiłkami akademickiej młodzieży rosyjskiej, czeskiej i jugosłowiańskiej oraz bułgarskiej spędzić 10 dni wśród przepięknych, odwiecznie polskich, ziem Dolnego Śląska.

Polska młodzież akademicka pragnie tym samym dać podwalinę do brwałej współpracy w imię najszlachetniejszych ideałów rywalizacji o palmę pierwszeństwa w sporcie.

Polska młodzież akademicka pragnie tym samym dać podwalinę do brwałej współpracy w imię najszlachetniejszych ideałów rywalizacji o palmę pierwszeństwa w sporcie.

KRUSCHE ENDER PRZEGRYWA W PIOTRKOWIE

Występ bokserów pabianickich „Krusche Ender w Piotrkowie zakończył się porażką. Concordia wygrała w stosunku 13:3.

ZGŁOSZENIA NA PRENUMERATĘ

„Kuriera Popularnego”

pojedynczo i zbiorowo przyjmuje codziennie

ADMINISTRACJA

Piotrkowska 70 :—: od godz. 9—17

„Elektra” w teatrze W.P.

W nadchodzącą sobotę na afisz Teatru WP, jako pierwsza premiera Sceny Poetyckiej wchodzi na afisz jedno z najwybitniejszych dzieł współczesnej literatury, sztuka Jeana Giraudoux „Elektra” w przekładzie Jarosława Iwaszkiewicza. Reżyseria Edmund Wjercieński. Dekoracje i kostiumy Teresy Roszkowskiej. Muzyka Romana Palestra. Obsada: Elektra — Mrozowska i Kossobudzka, Klitemnestra — Malinicz, Egistos — Kreczmar, Orestes — Świerdzki, Zebrak — Zelwerowicz i Woszczerowicz, Odrodki — Śródka Przesad, Łaplański, Agata — Górecka, Młodziejec

— Łaplański, Młodziejec — Woleńko Kobieta Narcys — Rachwałka, Wapita — Dewoyno Konuszy — Urbanicki, Kierownictwo Sceny Poetyckiej E. Wjercieński i B. Korzeniewski. W dwóch pierwszych przedstawieniach „Elektry” rolę główną, posiadającą podwójną wysokość interesującą obsadę grać będą w sobotę przez Mrozowską i Zelwerowicza, w niedzielę przez Kossobudzką i Woszczerowicza. Wystawienie „Elektry” będzie niewątpliwie jednym z najciekawszych wydarzeń życia teatralnego i kulturalnego w Polsce.

Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego

w Warszawie — Oddział w Łodzi

ULICA ZEROMSKIEGO Nr. 82 :—: TELEFON 162-57

POSIADA NA SKŁADACH

meble luksusowe, biurowe, sportowe i wszelką galanterię, oraz posadzkę parkietową

WYKONUJE

wszelkie roboty wchodzące w zakres stolarstwa, jak: urządzenia sklepowe, barowe, kawiarne i teatralne oraz roboty budowlane (Pr)

Sygnatura: Nr Km. 4/46

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Radomsku II rewiru Waclaw Wozniakowski, mający kancelarię w Radomsku, ul. P.O.W. Nr 8, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości że dnia 23 lutego 1946 r. o godz. 10 we wsi Konradów, gm. Gosławice, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do Adolfa Kubickiego, składających się z krowy, świń wagi około 100 kg. kieratu, 3 gęsi i 15 kur, oszacowanych na łączną sumę zł. 41.700. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Dnia 7 lutego 1946 r.
Komornik W. Wozniakowski

ŁÓDZKIE COLOSSEUM

Komfortowy Nowoczesny Teatr Romantycznej Kopernika 16 — tel. 174-75
Prezentuje międzynarodowe atrakcje: estrady, baletu, cyrku variete, music hallu.
Początek o 19.15, w niedzielę i święta 2 przedstawienia 16.15 i 19.15.

Z PAŃSTWOWEJ FILHARMONII

Najbliższy koncert symfoniczny — w piątek, 15 b. m. zawiera utwory W. A. Mozarta. W programie symfonia C-dur (Jowiszowa) oraz koncert fortepianowy d-moll, który odegra znakomita pianistka Halina Sembrat. Na czele orkiestry stanie młody, utalentowany dyrygent — Tomasz Kiesewetter. Bilety sprzedaje kasa kina „Baltyk” od 10—14

OGŁOSZENIE

Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny Ministerstwa Komunikacji organizuje w Warszawie kurs na stanowisko obserwatorów stacji meteorologicznych wyższych rzędów.

Warunki przyjęcia:
1. ukończenie co najmniej 7 oddziałów szkoły powszechnej.
2. złożenie oświadczenia na piśmie, że po ukończeniu kursów zobowiązuje się pracować w ciągu 2-ech lat w charakterze obserwatorów w miejscowościach wyznaczonych przez Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny.
Zamiejscowi słuchacze otrzymują podczas trwania kursu pomieszczenia.

Warunki przyjęcia:
1. ukończenie co najmniej 7 oddziałów szkoły powszechnej.
2. złożenie oświadczenia na piśmie, że po ukończeniu kursów zobowiązuje się pracować w ciągu 2-ech lat w charakterze obserwatorów w miejscowościach wyznaczonych przez Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny.
Zamiejscowi słuchacze otrzymują podczas trwania kursu pomieszczenia.

Początek kursów dnia 4 marca 1946 roku.
Zapisy do dnia 18 lutego 1946 roku przyjmuje Sekretariat Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego Ministerstwa Komunikacji Oddział Okręgowy w Łodzi, ul. Gdańska 44, m. 5 w godz. 10—14.

Jak żyją Grecy?

(Korespondencja własna)

Z powodu częstej zmiany składu rządu oraz opieszłości urzędników administracji cywilnej, zdemoralizowanej kilkuletnią okupacją niemiecką, zadanie aprowizacji przez UNRRÉ skalistego kraju greckiego było szczególnie skomplikowane i istniało, nawet mniemanie, że instytucja marnuje po prostu swoje towary na Peloponezie. Wartość artykułów rozdanych przez UNRRÉ między ludność grecką od kwietnia do grudnia 1944 r. wynosi 1 ang. 44.000.000, czyli po 6 na jednego mieszkańca.

Zanim UNRRA rozpoczęła swą działalność w Grecji, władze sojusznicze podjęły się zapopatrywania zrujnowanego kraju w najpotrzebniejsze artykuły pod warunkiem, iż rząd przedsięwzięł wszelkie odpowiednie kroki, celem zrównoważenia budżetu. Warunek ten jednak, który — gdyby chodziło o uzyskanie jakiejś pożyczki zagranicznej — musiałby być spełniony, nie został dofrzymany, gdy szło o pomoc UNRRY. Działalność UNRRY nie miała zresztą wpływu na stosunki ekonomiczne w Grecji i przyczyniła się tylko do zapobieżenia głodowi.

Wielkie sukcesy osiągnięto w dziedzinie zwalczania malarii tej plagi od wieków, trapiącej ludność grecką, a także rozwinięto opiekę nad matką i dzieckiem, w skali, nie znanej dotychczas przez mieszkańców półwyspu. Personel UNRRY zajął się kształceniem lekarzy greckich, dentystów i pielęgniarzek, a także zmodernizowaniem tamtejszych klinik i szpitali. Wielu lekarzy miejscowych wystąpiło do Anglii lub Stanów Zjednoczonych.

Władze greckie osiągnęły pewne sukcesy na drodze odbudowy kraju przede wszystkim w dziedzinie kolektywności. Można by zrobić wiele przy naprawie szos, których stan pozostawia bardzo dużo do życzenia, ale władze wolą czekać na nadchodzące nowoczesne maszyny niż zatrudniać przy tych pracach całe rzesze wynędzniałych chłobów i bezrobotnych. Jeśli chodzi o przemysł, to obecnie czynna jest jedna trzecia ilości zakładów przedwojennych. Roz-

wój przemysłu zahamowany jest przede wszystkim brakiem surowców, a także skomplikowaną siecią stawek płacy, ulegającym niestannym fluktuacjom, w które wnikają się zarówno pracownicy, jak i pracodawcy.

Z Ameryki i Afryki południowej nadeszły ostatnio do Grecji wielkie transporty węgla i być może to właśnie było przyczyną karygodnej opieszłości w podjęciu własnej produkcji we własnych kopalniach, tak skrzętnie wykorzystywanych przez Niemców.

W dziedzinie rolnictwa Grecja

ucierpiała bardzo poważnie z powodu suszy, która dotknęła w ubiegłym roku całą południowo-wschodnią Europę. Zbiory zboża wyniosły tylko 350.000 ton, podczas gdy normalnie osiągnęto 800.000. Dzięki intensywnej pomocy UNRRA, która dostarczyła maszyn rolniczych, nawozów sztucznych i zwierząt pociągowych, zbiory jesienne wyniosły 90% normalnych, przedwojennych.

Objawem bardzo niepokojącym jest fakt, że polowa ludności greckiej jest sklasyfikowana, jako biedni, nie mogący płacić za swe

racje żywnościowe (z wyjątkiem chleba) i odzieży. Ministrowie EAM-u opracowali jesienią 1944 r. plan pomocy społecznej, który miał stanowić część ogólnej reformy finansowej, ale żaden następny rząd nie podjął już tego cierpliwego zadania.

Ekonomiści powinni zająć się przede wszystkim nie ustaleniem wysokości przydziałów i ich cen, lecz raczej zbadać powód, istnienia systemu kartkowego w kraju, w którym wojna skończyła się już dawno i gdzie nie ma dość ważkich powodów na usprawiedliwienie braku równowagi budżetowej i ciągłej inflacji.

Gdy tylko zaufanie społeczeństwa do waluty zostanie przywrócone, ceny spadną i nastąpi stabilizacja gospodarcza. W tym celu należałoby przede wszystkim zająć się rozwiązaniem problemu bezrobocia, „czarnego rynku”, skomplikowanych zagadnień kontroli cen i płac oraz całego szeregu spraw społecznych. Zadanie to może zostać spełnione dopiero wtedy, gdy społeczeństwo greckie zrozumie, że tylko zgodną współpracą może dojść do pożądanego rezultatu, i obierze rząd, w skład którego wejdą przedstawiciele wszystkich partii politycznych.

Jan Maruszewski

Pierwszy w Łodzi oddział urologiczny w szpitalu w Radogoszczu

Rozwój medycyny w ostatnich dziesięciokrotności lat jest imponujący. Nowe sposoby badań, zrozumienie czynności narządów gruczołowych, rozwój chemii lekarskiej i techniki instrumentów diagnostycznych — wszystko to zmusiło lekarzy do podjęcia medycyny na oddzielne specjalności. Od ogólnej chirurgii stopniowo odpadają takie działy, jak ginekologia z akuszerią, laryngologia, okulistyka, ortopedia, neuro-chirurgia itd.

Do najmłodszej gałęzi odrębnej wiedzy lekarskiej zaliczyć musimy urologię — naukę o schorzeniach nerek, pęcherza i dróg moczopłucyjnych. Za bodźca do stworzenia tego działu medycyny posłużył instrument optyczny tzw. cystoskop, dzięki któremu możemy dokładnie obejrzeć wnętrza pęcherza moczowego i zbadać czynności każdej nerki oddzielnie. Od chwili udoskonalenia tego sprzętu lekarskiego coraz więcej lekarzy zaczyna poświęcać się urologii i dzięki osiągnięciom sukcesom leczniczym urologia samodzielna staje się i niezależną specjalnością. Większość uniwersytetów zagranicznych otwiera katedry urologii, a w miastach tworzą się specjalne kliniki i szpitale urologiczne. Chorzy dotknięci schorzeniami nerek i pęcherza oddawani są pod opiekę fachowo wykształconych lekarzy i pielęgniarzek, gdyż opieka nad takimi chorymi wymaga wyjątkowej troskliwości i uwagi.

W przedwojennej Polsce tylko w Warszawie, Krakowie i Lwowie mieliśmy odrębne oddziały urologiczne.

Zarząd Miejski m. Łodzi w trosce o zdrowie ludności uznał potrzebę uruchomienia specjalnego oddziału urologicznego i nie licząc się z trudnościami zebrania odpowiednich narzędzi otworzył w Szpitalu Miejskim w Radogoszczu pierwszy na terenie Łodzi oddział urologiczny.

Obecnie więc chorzy na nerki i pęcherz, którzy dotychczas leżeli na oddziałach chirurgicznym lub wewnętrznym będą mogli korzystać z fachowej opieki i z najnowszych sposobów badań i leczenia na specjalnie w tym celu utworzonym oddziale urologicznym.

Nie ma dobrobytu mas bez spółdzielczości

Zastanawia nas pewnie nieraz przyczyna żywiłowego rozwoju spółdzielczości polskiej. Pamiętajmy, że przecież tak jeszcze niedawno, sześć lat temu zaledwie, spółdzielczość była u nas czymś lokalnym, czymś co działo się na małym podwórku.

Odpowiedź jest prosta. Ruch spółdzielczy jako dobrowol-

ne zrzeszenie mas, zrzeszenie społeczeństwa i wytworów, ma na celu polepszenie ich położenia gospodarczo-społecznego. Wprowadza w życie nowy ustrój gospodarczo-społeczny, dając społeczeństwu i wytworom możliwość działalności gospodarczej, eliminując pośredników, przez co wpływa na regulację cen. Dąży do wprowadzenia w życie go-

Porzeczka i Telegram

KARTKI POCZTOWE LIGI MORSKIEJ

Dla zasilenia funduszu „LIGI MORSKIEJ”, której działalność posiada znaczenie ogólnopństwowe, urzędy pocztowe sprzedawać będą kartki pocztowe, wydane w 4-ch seriach przez Ligę Morską (Szczecin, Gdańsk, Oliwa. Wywóz węgla). Cena kartki 150 zł.

URZĄDZENIA LINIOWE RESORTU POCZTOWEGO

W grudniu ub. r. odremontowano 2493 linii napowietrznych z przewodami długi 12.000 km, 407 km kabli międzymiastowych, a wybudowano 298 km linii napowietrznych. W tymże czasie uruchomiono nowych 331 obwodów telefonicznych i 3 obwody telegraficzne.

URZĄDZENIA STACYJNE RESORTU POCZTOWEGO

W grudniu ub. r. uruchomiono 172 central telefonicznych ręcznych i 40 automatycznych dla 6822 numerów. Aparatów telefonicznych przyłączono 6148. Dla komunikacji telegraficznej uruchomiono 6 aparatów telegraf. w tym 6 dalekopisów. Liczba tych aparatów powiększyła się do 155 sztuk.

Zmiana imion kart zaopatrzenia na miejskie

Wydział Aprobizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi przy pomini, że osoby pracujące w Łodzi, a zamieszkałe poza Łodzią, które zamiast karty żywnościowej gminnej na karty miejskie w miesiącu styczniu winny zwrócić w odpowiednim Stanowisku Grodzkim — Referat Kart Zaopatrzenia, otrzymane w gminach karty żywnościowe za miesiąc luty rb.

Plastycy — Łodzi Łódź — Plastykom

W Łodzi w Miejskiej Galerii Sztuki Plastycznych odbyło się pierwsze organizacyjne posiedzenie Towarzystwa Przyjaciół Sztuki Plastycznych. Przewodniczący zebrania prezydent miasta tow. Miłaj w przemówieniu swoim podkreślił, że Łódź z ośrodka przemysłowego staje się ośrodkiem przemysłowo-kulturalnym, który w niedługim czasie będzie oddziaływał na inne ośrodki artystyczne starsze, ale jednocześnie bardziej konserwatywne.

Sztuki plastyczne mają duże zastosowanie w przemyśle, szczególnie w przemyśle włókienniczym, który bez tej gałęzi sztuki oczywiście w ujęciu użytkowym, nie może się obejść. Przed wojną fabryki łódzkie zatrudniały zaledwie kilku artystów plastyków, ogromną większość wzorów zakupując zagranicą.

Dążąc do uniezależnienia przemysłu polskiego pod każdym względem trzeba zwrócić większą uwagę na artystów plastyków i umożliwić im pracę w przemyśle, który już w najbliższym czasie będzie potrzebował nowych wzorów. Te same momenty podkreślił

w swoim referacie prezes łódzkiego Oddziału Zw. Polskich „Art. Plast. ob. Wegner, podkreślając nadto konieczność udostępnienia nauki niezamocnym przez wprowadzenie stypendiów na studia w kraju i zagranicą.

Na zakończenie prezes Zarządu Gł. ZPAP wniósł projekt ufundowania przez Zarząd Miejski w Łodzi nagrody plastycznej. W najbliższym czasie artystom plastykom w Łodzi przydzielony będzie specjalny gmach. Istnieje też projekt zbudowania kilku pracowni.

Ani jednego Niemca...

W Opolu odbył się w sali teatru miejskiego wielki wiec obywatelski pod hasłem „Ani jednego Niemca w Polsce”. zorganizowany przez miejscową organizację PPS. Udział w wiecu wzięli przedstawiciele władz państwowych i samorządowych z wie-

województwa Bożkiem na czele. Po przemówieniach delegatów społeczeństwa i przedstawicieli partii politycznych, zebrani uchwalili rezolucję, wzywając władze państwowe i całe społeczeństwo do całkowitego usunięcia elementu niemieckiego z ziemi polskiej.

Pamiętki po Ludwiku Waryńskim

otrzymał tow. min. Świątkowski

KRAKÓW (SAP). W niedzielę 10 b. m. w drugim dniu obrad Zjazdu Sędziów i Prokuratorów Apelacji Krakowskiej sędziowie krakowscy ofiarowali tow. min. Henrykowi Świątkowskiemu akta sprawy przy-

wódcy proletariatu Ludwika Waryńskiego, który na początku swej działalności politycznej był aresztowany przez policję austriacką i sądzony za działalność rewolucyjną.

Śląsk cześci swego bohatera

W Katowicach przy udziale licznych przedstawicieli organizacji b. więźniów politycznych oraz miejscowego społeczeństwa odbyła się ekshumacja zwłok powstańca śląskiego i więźnia politycznego s. p. Wilhelma Matyki.

Matyka brał czynny udział w 3 powstaniach śląskich, a w czasie okupacji pracował aktywnie w antyfaszystowskim ruchu podziemnym. Aresztowany w marcu 1944 r. osadzony został w więzieniu w Katowicach, a

na rozprawie przez „sondergericht” został skazany na karę śmierci przez powieszenie. Wyrok wykonany został w Katowicach.

Repatrianci wracają do kraju

GDYNIA (PAP). Do portu gdyńskiego przybył z Lubeki statek „Sachsenwald”, przywożąc 531 mężczyzn, 387 kobiet i 181 dzieci, razem 1099 osób z angielskiej straży okupacyjnej. Wśród przybyłych są profesorowie uniwersytetu warszawskiego, deportowani przez Niemców i 32 oficerów byłych jeńców wojennych. Szwedzki statek „Regne” przywiozł z Anglii, Francji, Belgii — 170 repatriantów. Większość z nich, to emigranci, którzy opuścili kraj przeszło 20 lat temu. So portu gdańskiego wypłynął statek „Deutschland” przywożąc 814 repatriantów z angielskiej strefy okupacyjnej. Repatrianci wracają z całym swoim dobytkiem.

Tygodnik Katolicki Partii Pracy

WARSZAWA (SAP). Stronictwo Pracy zamierza wydać tygodnik katolicki pod redakcją Ireny Pannenkowej.

Redakcja: Łódź, Piotrkowska 66, Administracja: Łódź, Piotrkowska 70. Telefon redakcji 130-46 i 144-18. Telefon Administracji 222-22

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godz. 12-13. Sekretarz Redakcji od 11-12-ej. Redakcja rękopisów nie zwraca. Wydawca: Wojewódzki Komitet PPS w Łodzi.

CENY OGŁOSZEŃ Drobne: za wyraz petiłowowy poza tekstem — 5 zł. Inne ogłoszenia: za milimetr — szpalty poza tekstem — zł 14, w tekście — zł 21. — W numerach niedzielnych i świątecznych — 50 procent drożej.